

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1562/2023
06.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Ђурић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, Београд, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3697/2022 од 04.11.2022. године, у седници одржаној 06.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3697/2022 од 04.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 209/16 од 16.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда изјављен од стране тужене, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име неисплаћених накнада за летачки полуоброк, за период јануар 2013. - јануар 2016. године, исплати укупно 354.045,30 динара, са појединачно опредељеним износима месечно за сваки појединачни месец, са законском затезном каматом од доспећа до исплате, како је ближе изреком наведено. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка исплати 19.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3697/22 до 04.11.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке, а одбијен је и захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка у износу од 22.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. Закона о парничном поступку- ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20) Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, у овој врсти спорова дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овој парници тужилац је тражио исплату на име накнаде за исхрану (летачки полуоброк) за период од јануара 2013.године до јануара 2016.године, при чему је објективним преиначењем тужбе у поднеску од 09.07.2019. године означена вредност предмета спора од 354.045,30 динара.

У конкретном случају се не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (када је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, нити је ревизија поднета на основу члана 404. истог закона. Вредност предмета спора побијаног дела правноснаже пресуде износи 354.045,30 динара, који износ не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**